

ČERVENÁNÍ

aneb sprostónárodní
říkadla, básně a balady

ilustrace

PETR URBAN

ČERVENÁNÍ

aneb sprostonárodní
říkadla, básně a balady

ilustrace

PETR URBAN

© Illustrations Petr Urban, 2009
© NAKLADATELSTVÍ XYZ, 2015

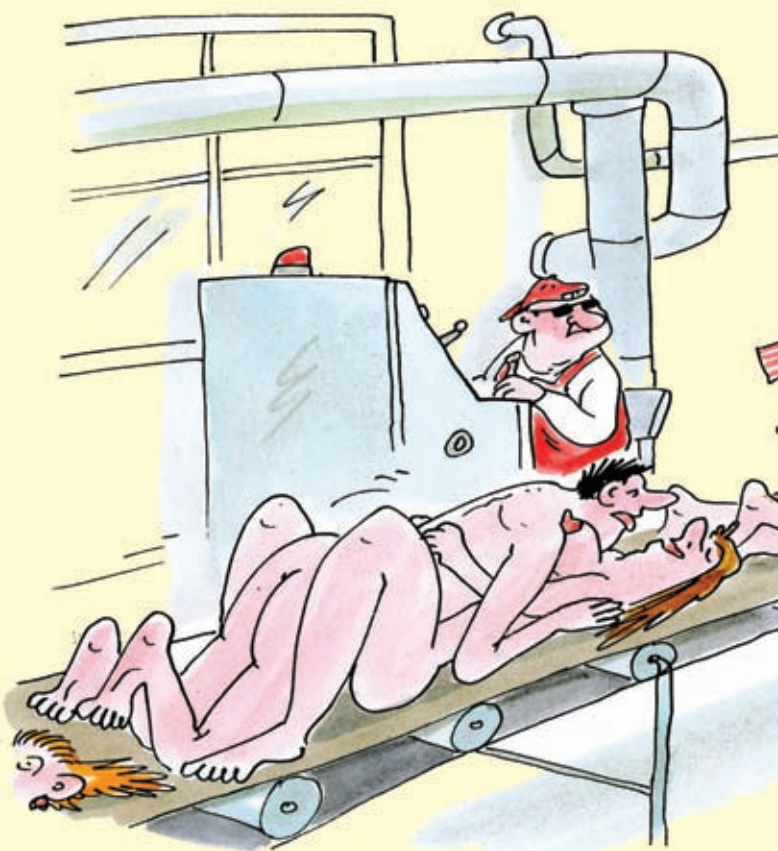
ISBN 978-80-7505-208-7

Slovo úvodem

K rozhodnutí nabídnout čtenářům ucelený výběr nejzajímavějších a „nejlechťivějších“ lidových básní, říkadel a písní jsme dospěli po dlouhých úvahách podpořených zkušenostmi a praktickými znalostmi v oblasti vydávání lidové slovesnosti. K přesvědčivému obrazu naší národní povahy totiž neoddiskutovatelně patří i tato většina (a velmi nesprávně) „cudně odvracená tvář“. Kniha, již držíte v rukou, je proto – v nejlepším slova smyslu – kratochvilnou četbou, na své si přijdou doslova všichni: jak ti, které zajímá lidová slovesnost, tak ti, jimž je bližší onen erotický prvek obsažený vrchovatou měrou ve všech shromážděných textech. Navíc nezůstalo pouze u slov. Kongeniální ilustrace Petra Urbana skvěle dotvářejí celkovou atmosféru textu a v neposlední řadě jej na mnoha místech žádoucím způsobem aktualizují.

redakce

ABECEDA

*Přichází k vám abeceda,
nečíst ji, tak to se nedá,
dozvíte se u okamžiku
o prcání, o výstřiku.*

*Představí se u celé kráse
mrd jak na běžícím páse.*

Antonius přeučený
klátil jenom mladé ženy
a že je klátil učeně,
měl čuráka jak štěně.

Bouška, když jel do nebe,
křičel: „Hergot, to to zebe!“
dojel tam sic vesele,
zmrzlo mu půl prdele!

Ctěný Adam mrdalista
neměl v ráji dosti místa
a že jenom Evu klátil
pámbu z Edenu ho vrátil.

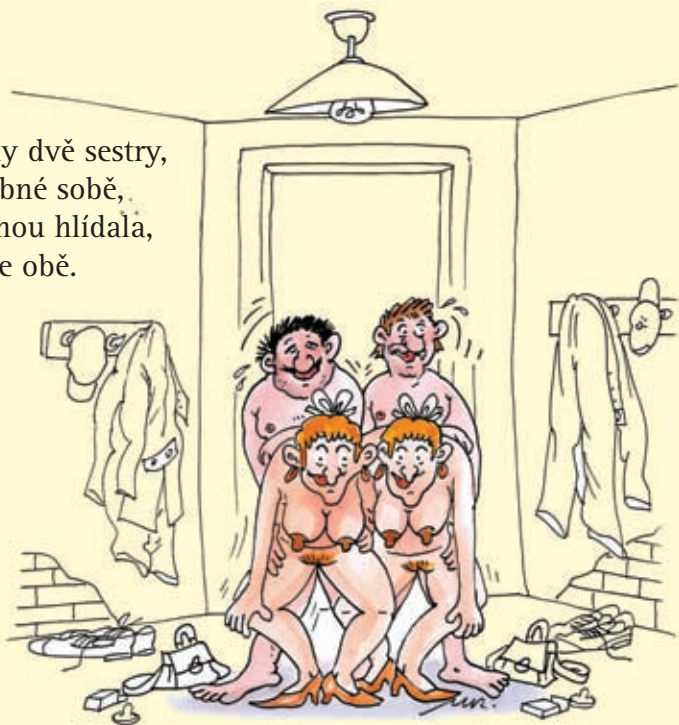

Doubavka šla do manévru,
měla s sebou fíru,
von jí ho tam našpuntoval,
až jí roztrh díru.

Evžen, velké motovidlo,
čuráka měl jako bidlo,
jak naň napích holku,
prděla hned šmolku.

Fešné byly dvě sestry,
moc podobné sobě,
jedna druhou hlídala,
zkurvily se obě.

Grófka Katka Helebronská,
to vám byla kurva svinská,
jak čuráka viděla,
hned ho tam mít musela.

Hle, laple jsou u kundy dvířka,
nejčernější má uhlířka:
hezky vláčné zůstanou,
když se natrou smetanou.

Chlípna slečna za Kolínem
posejpala prdel kmínem,
prdel kmínem, kundu mákem,
zamíchala to čurákem.

Napoleon Bonapart,
roztrh kundu na capart,
a když přišel na Helenu,
měl už na něm jenom plenu.

Jemná Ofélie do kláštera
šla jen k vůli Hamletu,
že jí doved vypucovat
tu panenskou lafetu.

Když Dalibor nemoh hráti,
chtěl si aspoň zamrdati.
Ďábel šoupá v pekle,
má to aspoň v teple.

Lidi, po syrečku bývá sračka,
po hrášku se prdí,
s kundou není žádná hračka,
každý v světě tvrdí.

Malé blešky pod vanou
často hrály kopanou,
do náprstků sraly, chcaly
a potom s tím lajnovaly.

Než Goliáše porazil
David co měl víru,
čuráka mu urazil
nechal mu tam díru.

Opat a abatyše
ve své cele šoustaj tiše,
von jí ho tam napařil,
až se mu tam zavařil.

Pan Sokrates byl velký muž,
do huby on mrdal už,
čuráka měl jako pěst,
dělal minet o sto šest.

Rozhádaly se dvě babičky
o kousíček másla,
chytily se za chcapičky,
jedna druhou třásla.

